

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Не бачимо, тут та сама думка про існування українських кооперативів і створення "мінімум", щоб польсько-радянський".

І де говорять уже українські преси. І говорять, отримавши довіреність до наслідку притихлих українських учених. Тут

гадаємо, що ще в червні місяці п. р. інформатора, який зустрічав у той час волинського кооператора, сказав представникам Українського Ревізійного Союзу а привітати української кооперації: «Не може бути держави в державі», себто, що кооперація може бути лише польсько-українською, а не «українсько-польською» (українською).

Несколько років тому в «кооператорів», що вважалися за «любовних» українську кооперацію, не вважали за такий самий повільний кооператив польську, японську або німецьку, чи які бачуть у кооперації державну установу.

Самим же на іншому питанні: тому не так знеохотувалися польські кооперативні політичні чинники а привітати Української кооперації?

Першу роль тут відіграють «регіоналісти», які намагалися стерти всі привіси української окремішності й підняти на наших землях чисто польського характеру. Але не меншою причиною хвилювань є й життєвість нашої кооперації та прихильність до неї наших мас.

Про це свідчать голоси урядові і польських кооператорів. Директор Ревізійного Союзу Річницьких Кооперативів Волинської Округи п. Попіт, про зміну праці нашого Ревізійного Союзу каже:

«Легше також обломом (споживча кооперація по селах), якто не рахувати однак поважнішої роботи Ревізійного Союзу Українських Кооперативів у Львові».

Причиною хвилювань є й те, що польські кооператори стоять перед фактом великого неухвату, не зважаючи на 6-місячний кредит на кооперацію, а якого на українській кооперації, що належить до Ревізійного Союзу, припало задати кількадесят тисяч зол. Справа в тому, що польські чинники штучно, стори, насалджують польські кооперативні, користуючись великими засобами в державній скарбниці, але українське селянство ухиляється від цих урядових кооператив. Тому то п. Попіт каже:

«Зроблено досі дуже мало, що село в цілій своїй масі не відтворює добродієства кооперації» (читай: польської). Це неухвату урядової кооперації приналежить й п. Січинський:

«Однак досі споживчі кооперативи не отримали тих результатів» і т. д. «Число споживчих кооперативів швидко зросло (іх штучно творили за державні гроші), натомість число членів — дуже поменшало» (очевидно наші селяни ставляться з недовірою до урядово-польської кооперації).

Також наших кооператив до річного звіту виникається й у тому, що згідно з планом п. Січинського, 70 відсотка всіх кооператив належать до Укра-

їнського Ревізійного Союзу й лише 22 відсотка до польських ревізійних союзів.

Найбільшим «успіхом» цієї-то тімачки є заса Стефаника, які властиво не є жодними кооперативами, а державними поміщицькими казенними, створеними в політично-мотор «демонізації» собі українського селянина. Дісно, наш селянин не від того, щоб скористатися з дешевої політики, але вкласти туди гроші — він не дуже то охочий.

Українська кооперація, не користуючись ні широким добродієм державних кредитів, міняю хоч і поволі стає на певній і неохотливий ґрунт самовистарцальності й не отримують голоси урядових чинників та польських кооператорів.

Становище кооперації на Радянській Україні.

II.

Сільська споживча кооперація.

Сільська споживча кооперація на Радянській Україні мала в 1926-27 році 453 мільони карбованців оборотів; це значить, що її обороти зросли супроти 1925-6 р. на 42,4 проц. Сітка крамниць сільської кооперації за 1926-7 рік зросла на 1700 одиниць, себто на 16,3 проц. Тут ми бачимо, що зростання сітки крамниць відстає від зростання оборотів. З одного боку це явище корисне, бо вказує на підвищення роботи сільської споживчої кооперації, але з другого боку це показує, що якість обслуговування споживачів воістем не кращає. А треба знати, що сільська споживча кооперація на Радянській Україні виказує ті самі хибні, як і кооперативні робітничі, а саме вона також має невистарчаючу кількість товарів. Та це не залежить від неї, а від цілої суми обставин більшовицького господарського життя. М. Попов каже, що в сільській споживчій кооперації справа з сіткою крамниць стоїть краще, ніж в кооперативній робітничій. Однак на його думку, цей стан крамниць лише щодо кількості, а щодо якості — «на селі з крамничю сіткою гірше, ніж у місті. По багатих містах торгують ладно чи не в курниках. Принаймні деякі крамничі сільської кооперації лише дуже умовно можна назвати крамничими, а на ділі ці приміщення нічого спільного з крамничими не мають».

Повинні, чи могла сільська кооперація розгорнути нове будівництво своєї сітки крамниць і переустаткувати теперішню сітку інтензивніше, ніж вона це робила торік. На будівництво й переустаткування сітки та інвентаря сільська кооперативна витратила в 1926-27 році 3,5 мільона карбованців, а одержала урядового капіталу 2,7 мільонів карбованців. Таким

чином на будівництво витрачено весь одержаний урядовий капітал, а крім того взято з зиску 714.000 карбованців. Врахувавши інші вклади на нерухомих статтях бізнесу (уділи, пенні папери), які разом з майном становлять за рік 4,4 мільони карбованців, власні кошти сільської кооперації в торговельному обороті становили на 1. жовтня 1927 року 41,1 проц. всіх оборотних коштів проти 43,8 проц. на 1. жовтня 1926 року. З цього ми бачимо, що хоч фінансовий стан сільської кооперації в минулому році й погіршав, однак він погіршав менше, ніж у робітничій кооперації, бо там, як ми бачили в попередній статті, власні кошти вносять лише 10,8 проц. обороту.

Контрольні цифри кооперативного будівництва на 1927-28 рік передбачують витрати на сітку крамниць на 1,4 мільони карбованців, а вклади на будівництво й переустаткування на 3 мільони карбованців.

В 1926-27 році сільська кооперація одержала 2,7 мільонів карбованців, отже на 1 мільон більше, ніж робітничі кооперативи. Як бачимо, цифра уділів і в сільській кооперації була незвичайно мала. За те в 1927-28 році сільська кооперація одержала вже 9,4 мільонів карбованців або на 3,800.000 більше від робітничої.

В 1926-27 році сільська кооперація мала 5,878.000 карбованців зиску, або 1,28 проц. обороту. З цього зиску 10 проц. пішло на податок, 10 проц. до фонду довготермінового кредитування, 10 проц. до запасного капіталу, уміщеного в державних вартісних паперах, 10 проц. до фонду поліпшення побуту, 10-15 проц. на проведення культурної роботи, 2-3 проц. на побутову роботу, 15-20 проц. на премії

робітників. Взагалі ж інтерес до історичних дослідів в останні часи зріс незвичайно, появився цілий ряд нових імен дослідників, що своїми студіями і причинками збогачують українську історіографію. Досить згадати, що Історична Секція протягом 1926 року мала 28 засідань з 68 рефератами, а подібного живий рух був у всіх комісіях.

З видань Історичної Секції згадаємо деякі, що свіжо дісталися нам до рук. Чернігів і північне Лівобережжя, під редакцією акад. М. Грушевського, це імпульсний збірник, посвячений найбільше старовинній і консервативній з українських земель. Найліпші пера істориків зложилися на прегарну цілість: акад. М. Грушевський дав загальну характеристику Сіверщини і окрему статтю про мізанський палеоліт, акад. Туктовський про передісторичну природу Лівобережжя, М. Макаренко, В. Козаков, І. Моргулевський та інші про археологічні знахідки й архітектуру Чернігівщини, В. Ганцов про межі чернігівського діалекту, Ол. Грушевський про Любеч XVI в., Ф. Ернст про Мазепин будинок в Чернігові, — далі й кільканадцять статей про міста, цехи, грошовий обіг, церковні пам'ятки, селянство, театр, невідомі школи, пресу, громадське життя нових часів. Книга поверх 500 сторінок, розкішно ілюстрована, приносить багато нового освітаси-

ні всіх комісій і установ Секції і своєю ініціативною підтримувал і підсилював їх різномірні заняття.

Розслідування народної культури займалися: Комісія Культурно-історична, Комісія історичної пісенності та Кабінет примітивної культури, їх заходом виходило видавництво «Первісне Громадянство» та надруковано перший том збірника народних дум, під редакцією Катерини Грушевської.

Для порайонних студій історії України утворено чотири комісії: Київська і Правобережна України, Лівобережна України, Полудневої України і Західної України. Заходом двох перших комісій вийшло два збірники, один присвячений Києву й околиці, а другий Чернігівщині.

Обслідуванням архівних богатств займається Археографічна Комісія, — вона видає поки що «Український Археографічний Збірник» і «Пам'ятки українського письменства», а має в плані видавництва більшого розміру, м. ін. Український Дипломатичний, систематичну збірку актів українського державного діловодства.

У зв'язку з Історичною Секцією працює Науково-дослідна датеда історії України, що має на меті відготівити наукових дослідників-спеціалістів; для «аспірантів» відбудується правильна лекція і семінари. Досі чотирьох аспірантів очікує промоція на наукових спів-

Збіже і пашу

доброб Вашої і щорічної праці, забезпечуйте від огню тімни в своїм Товаристві освітних обов'язків

„ДНІСТЕР“

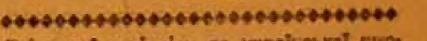
у Львові, вул. РУСЬКА Ч. 20. Інформації уділюють місцеві агенції, 13-7

від уділів. Таким чином в оборотній капітал сільської кооперації пішло найбільше 50 проц. одержаного зиску або 9,4 проц. обороту кооперації.

Контрольні цифри на 1928-29 рік передбачують таке капітальне будівництво до сільських товариств 5,127.000 карбованців, по районних спілках — 4,501.000 карбованців. Ці гроші мають бути використані на заложення нових крамниць, складів і центер. Передбачується також збільшити оборот сільської кооперації до 368.000.000 карбованців.

Повинні тепер, авдіа має одержати сільська кооперація гроші 5,000.000 карбованців, призначені на капітальне будівництво. 10 проц. призначених на фонд довготермінового кредитування, 10 проц. 1.500.000 карбованців; фонд кооперативного страхування 300.000 карбованців; так звані цілісні вклади урядовців обчислено на 2.000.000 карбованців; нарішті спеціальне паравування при купіві товарів обчислено на 6.000.000 карбованців. Ці ді останні позиції є новою з української радянської кооперації. Такі цілісні збори з урядовців передбачено в статутах кооперативних організацій. Однак трудності полягають в тому, що такого заходу ще ніколи не переводили, і через те нема в цій справі жадного досвіду. Цифру 2.000.000 карбованців узято з розрахунку 2.000.000 уділівців на селі, виключуючи бідноту й жінок, пересічно по 1 карбованцеві від уділівців. Спеціальні паравування при купіві товарів мають вносити 1 проц. і не має дати за рік 5.000.000 карбованців.

Ми не можемо тепер знати, чи владіть ся кооперації одержати сподівані спеціальні фонди на її капітальне будівництво. Коли ми порівняємо становище сільської кооперації на Україні зі становищем кооперативної робітничої, то мусимо прийти до висновку, що хоч обидві вони поставлені за умов більшовицького життя в лихий стан, то всеж таки становище сільської споживчої кооперації в трохи ліпше, ніж робітничої споживчої кооперації.

Всі українські діти до української школи! — Хто минає річку школи і писемне дитину до чужої школи, той верог своєї дитини й української нації!

І. КРИЖАКОВИЧ.

Новини історичної літератури.

Про розвиток історичних дослідів на Радянській Україні інформує повідомлення п. а. «Діяльність Історичної Секції Всеукраїнської Академії Наук та зв'язаних з нею історичних установ Академії в році 1926» (Київ 1928, 33 ст.). Організаційним осередком історичної праці в Академії є катедра історії українського народу, яку займає акад. Михайло Грушевський; при катедрі організовано історичну Секцію, що ще до війни була в Київській Українській Науковій Товаристві, та цілий ряд наукових комісій для спеціальних дослідів. Історична Секція це тепер величезний науковий інститут, що не тільки перейняв на себе всю працю довоєнних наукових установ, але поширив свою діяльність на всю Україну та її поганьби в різних напрямках. Сам акад. М. Грушевський в 1926 р. віддав до друку V том своєї історії української літератури і підготував IX том історії України-Руси, кермував обслідуванням архівних матеріалів, брав участь у розслідуванні соціальних пережитків України, організував дослід на новішню історіографію, — крім того дав загальні напрями пра-

ця старовинній Чернігівщині, — Історична Секція може справді похвалитися таким видавництвом.

Збірник За сто літ містить статті про громадське і літературне життя XIX віку.

Орган Історичної Секції «Україна, науковий двомишечник українознавства», під редакцією акад. М. Грушевського, в 3 книжці за 1928 рік приносить статті: Ст. Смоль-Стоцький, «Східні Слов'яни»; В. Січинський, «Брама в Мілеті і фасад катедр у Володимирі Волинському»; В. Юркович, «Київський перепис 1666 р.»; М. Горбань, «Гаузієвські сутини 1750 р.»; В. Шербова, «Преображенський скит в Китаї»; О. Грушевський, «До статті Костомарова про федеративний лад Старої Руси», — далі матеріали до побуту Шевченка на Аральському Морі, причинки до життєписів Кропивницького і Кобилянського, основні бібліографічні огляди з обсягу історії, літератури, етнографії і мистецтва за 1927 р., критику і хроніку науково-журт. Зі статей значачно згадку В. Січинського про володимирську катедр; німецький дослідник Л. Адлер зазначає, що фасад цієї катедрі незвичайно нагадує міську браму в Мілеті а її яку по Хр.; Січинський стверджує, що ця подібність відноситься до частин катедр, побудованих 1763 р.; в тім часі на Україні почався зворот від

ня старовинній Чернігівщині, — Історична Секція може справді похвалитися таким видавництвом.

Збірник За сто літ містить статті про громадське і літературне життя XIX віку.

Орган Історичної Секції «Україна, науковий двомишечник українознавства», під редакцією акад. М. Грушевського, в 3 книжці за 1928 рік приносить статті: Ст. Смоль-Стоцький, «Східні Слов'яни»; В. Січинський, «Брама в Мілеті і фасад катедр у Володимирі Волинському»; В. Юркович, «Київський перепис 1666 р.»; М. Горбань, «Гаузієвські сутини 1750 р.»; В. Шербова, «Преображенський скит в Китаї»; О. Грушевський, «До статті Костомарова про федеративний лад Старої Руси», — далі матеріали до побуту Шевченка на Аральському Морі, причинки до життєписів Кропивницького і Кобилянського, основні бібліографічні огляди з обсягу історії, літератури, етнографії і мистецтва за 1927 р., критику і хроніку науково-журт. Зі статей значачно згадку В. Січинського про володимирську катедр; німецький дослідник Л. Адлер зазначає, що фасад цієї катедрі незвичайно нагадує міську браму в Мілеті а її яку по Хр.; Січинський стверджує, що ця подібність відноситься до частин катедр, побудованих 1763 р.; в тім часі на Україні почався зворот від

Українська Господарська Академія в Подєбрадах.

Її історія і розвиток.
(Довіщення.)

У своїй діяльності Академія не стоїть однією в ізоляції. Увійшовши через Український Акад. Комітет в число членів Міжпар. Інституту Інтелектуальної співпраці при Лізі Націй, вона тим самим прилучилася до всесвітньої наукової родини. Минає шестий рік з дня заснування Академії. За цей час молода школа встигла вповні розвинути. В першій Професорській Раді взяло участь всього сім осіб; тепер педагогічний персонал Академії складається з 90 осіб. Почавши з кількох кімнат в одному з готелів м. Подєбради, тепер Академія ледви вміщує свої установи в 80 кімнатах, що розкинені по всьому місту та займає під наукові установи великий замок б. чеського короля Юрія. Кіабітети Академії переповнені цінними виданнями та збірками. Останні у великій мірі зібрані та упорядковані самими професорами та студентами Академії та майже не вимагають на себе грошових витрат. Майже Академії значно перевищено, оцінено по 1. I. 1926 р. на 1,457,220 ч. кор., з якого лише одна бібліотека має книжок на суму 558,346 ч. При початках Академії майже не було підручників по фахах Академії на українській мові. За час з 1921 до 1927 р. заходами Академії та організацією видано при ній біля 200 назв книжок-підручників. Організаційний період закінчився. Академія з 1. I. листопада 1924 року стає чотирьох річною школою. З початку до школи вступає лише ємігрантська молодь. Враховуючи лише на цей контингент, Академія змушена була зайнятися також підготовкою до проходження у ній курсу тієї молоді, що не астигла на Україні закінчити середньої освіти, а які то цілком при Академії були організовані матураційні курси по програмі реальних шкіл під керівництвом догавом Міністерства Освіти ЧСР. Абитуриєнти курсів частинною логією вступали до Академії, частинною до інших вишніх, як українських так і чеських шкіл. Тепер потреба в цих курсах минула і вони скасовані, бо до Академії в початку 1926-7 академічного року почали приїздити молоді з українських земель. До цього часу Академія астигла зробити місто приходу студентів, при чому студенти першого прийому 1922 року в кількості 162 осіб закінчили Академію з титулами інженерів.

В осіні 1925 р. має відбутися новий прийом студентів, при чому Академія сподівається переважно на контингент ємігрантської молоді з українських земель.

барока до спокійних класичних форм, — тоді і при перебудові воладимирської катедрі взято мабуть зразок з якоїсь італійської будови, яка знов черпала мотиви з далекого Мілету.

Ряд історичних виданнств повинні і поза історичною Секцією, в інших наукових центрах.

В. Сичинському завдануємо також працю „Будівництво міста Подєбради“ — відбитки з записок Наук. Тов. ім. Шевченка, що виїсла окремим виданням з артистичною окладкою Петра Холодного (мол.). Подєбради — унікал серед галицьких містечок: заховався в ньому ряд старовинних дерев'яних будов з XVII століття, між іншими величезна церковна дзвіниця, висота на 20 метрів, мабуть найвища дерев'яна будова в Галичині. Подєбради був колись багатим містом, зливним з Гончарства, — Сичинський в пізнаном описує його старовину.

Батьком дослідника, сеніор подєбратських істориків, о. Е. Сичинський випустив у виданнях Української Академії Наук більшу працю Оборонні замки західного Подєбради XIV—XVII ст. (100 ст.). Описаний тут на першому місці славний сичинський замок, що своїми початками сягає до XIV віку, був ладом разів перебудований і досі залишається в дуже гарному стані, за-

Дбайливі і ошадні газдині жадають виключно ЛЯКЕРІВ ЛЮЦА (Lutza)

відзначених 4 нагородами державними і 22 медалями а то:

Лякерів емалювих
лискучих білих.
Лякерів до долівки
з гарним полиском
небувалої тревалости.
До набуття у всіх складах фарб.

Виклади починаються щорічно 1. жовтня. Після прослухання перших чотирьох семестрів та виконання всіх концевих практичних вправ слухачі Академії повинні скласти при окремій факультетській комісії перший пікурсовий іспит, а після прослухання повного курсу другий пікурсовий іспит. Слухачі, що складуть обидва пікурсові іспити та виконують дипломний проект або напишуть дипломну працю, дістають право до дипломного іспиту.

Після успішного складення дипломного іспиту слухачі дістають диплом та титул інженера з додатком назви фаху (інженер агроном, інженер лісівник, інженер економіст, інженер гідротехнік, інженер технолог).

Поміж сталими професорами находимо тут ветерана Івана Горбачевського, що викладає органічну хімію, Максим Славинського, б. представника української кадри в Празі, що викладає новітню історію, Сергія Тимошенка, тепер ректора, Володимира Тимошенка, що викладає економічну географію, Милосла, що викладає політичну економію, Шовгенев, що викладає гідрологію і гідротехніку, Машевача, що викладає громадську агрономію, Іванівського, Мартоса, Фролова Леоніда, що викладає цукорварство. Працює тут між своїми людьми наш ветеран Чикаленко, укладаючи українсько-німецько-французький словар.

Колиж до якого фаху немає нашого професора, то приїжджають з Праги професори чеських вишніх шкіл, як європейської славни проф. агрохемії Стоклаза, Кукач (будівельна механіка, залізо, бетон), Писак (агрохімія шкідливих), Єжак (використання водної енергії), Кайзаер (закріплення ґрунту) інших пото-

ків), Шевчик (алюваштування), Гессель (грунтознавство), Шіпо (організація банків), Каір (муніципальні електричні підприємства), Кедалі (газопостачання), Сніжик (водопостачання), Зіка (каналізація). (Всі ці лати беру зі звіту української господарської Академії на рік 1925).

А тепер дещо від себе.

Що мене зокрама приємно вразило в цій Академії, так це прегарні взаємини між професорами і студентами та бажаючі професорів, щоб все своє знання перелати на своїх учених, чого не стрічає в назвіт на жадним заграничним університеті.

Близьке положення Подєбрадів (всього 1 година їзди) від Праги, де ключем бе наука, дає молоді спронуку пізнати світ і культуру з самого джерела. Це все зробило на мене враження, що Подєбратська Академія не для нас вікно в Європу, котре дає нам дозвіл на дорожні відношення з міжконтинентального нашого застелу. До того ще одно. Тут на близько 500 студентів утворює українську молодь зі всіх українських земель, не лише Галичини і Буковини, з Правоб. і Лівобережжя України, Волині і Полісся, але навіть з Кавказу, ба навіть з Зеленого Камня, знад Амуру. Дійсно „Соборна Україна“, яку ми досі лише хіба в фантазії могли собі уявити і тут все те перетоплюється і спримується в одно загально-українське річчя.

Маса студентів розбігається звідти в часі канікул не тільки на оглядини наприклад лісів, адміністрація яких у Чехії є першою в Європі, але й учаться, як обходиться з лісом, їздить і по наших земліх Закарпатської України і там зловбувають собі місця, хоч що правда з труном.

Всі ми відчуваємо, що ланки категоричні, себто жорстичні за посадами і ланки звичайні до „жесткості суспільства“ нічого зли не відіма. Ланки кооперації і реальним розпорядженням потреб народу можемо здобути і забезпечити собі сильне і тріале місце під сонцем.

Знагаючи нашого Маслосола, котрий продає вже товар безконкурентно, покладе нам дорогу. І а тія шлія в позавище такі наукові відділи, як лісова справа, ґрунтознавство, промислові справи, організація банків, муніципальні електричні підприємства, газопостачання, каналізація, інженерні назві, скінчили такі курси у Подєбрадах, мабуть з такою підготовкою всім місце на нашій землі.

Якби то наш нарід добре стояв, колиб ця Академія з таким моральним і практичним виконанням посилала на Україну дорожку яку сотню або більш кілакаде-сяти інженерів.

Та коли а був у дні, що так скажу, ося-ку каної Соборної України, не обійшлося і тут без того, щоб не поїхав на мене „дриняк“ наших „найсерадечніших“ „ошкєнів“.

Добилися вони, як мені казали, своїми інтерв'юваннями того, що чеське міністерство відлучило заставило стипендії для ново-вступачів до Академії студентів. Нові студенти на першій році будуть змушені утримуватися вже самі зі своїх сил. Уважання, таке комету в Подєбрадах для одного учня вистро 130 чл. на місяць.

Неаже через ці заходи наших приятелів малаб замірити Українська Господарська Академія в Подєбрадах — не на ше нікво в Європу?

Д-р Т. Омулевський.

Шкільні справи.

Школа вправ у небезпеці.

Львів, 10. вересня 1926

Школа вправ української державної семінарії у Львові була, як відомо, до кінця минулого шкільного року в будинку духовної семінарії у Львові. Заходами ректора семінарії о. д-ра Сліпого школу треба було забрати з духовної семінарії та примістити в будинку учительської семінарії при вул. Стріла 2. А і тут на новому місці почалася трагедія тієї школи. Богато родичів подєбрадо а неї свої дітей а уваги на відділь школи та дадо їх до інших українських а в деяких випадках і до польських шкіл. Цього року написалося до першої класи тієї школи вправ всього п'ять дітячок. Якщо френзентія дітей не обійшеться, то школі грошів аказіваний, а в слід за тим повстане загрозла ліквідація і над українською, учительською державною семінарією, а лад виховується около 250 українських дітяк. До того очевидно, ніяк допустити не можна.

З уваги на те обов'язком української громади є владотворити до втрати цієї української справи та виплати негайно до школи вправ, що є при ній, свою дітвору, не аказувати на далеке положення школи для деяких дітяк. До неї може трамвай довезти українську дітвору навіть з найдаліших кімців Львова, а від трамвайної душки ліній 4 і 11 (біля червоного монастиря) все-го кілька кроків до цієї школи. Дирекції роботи заходь, щоб школа вправ дістала своє окреме вигідне приміщення, однак при відомій мелканій кріп та охороні дітяків годі навіть таке приміщення нагайно.

Якщо у переселенні чисел „Дім“ вказав о. ради. Олександр Стефанович на те, що в доривній народній школі ім. Шашкевича аментується френзентія дітвора насамперед того, що вона вона горить до шкіль „Рідної Школи“. Тепер те саме явище повторюється і в школі вправ, дарма, що в школі, як в одній так і в другій вчать відривати українські унітельські сили і дарма, що в них вичисля віддільні українські дітвора. Тут слід підкреслити, що через нашу байдужість ми вже втратили одну українську школу вправ, а саме школу при українській семінарії в Перемислі. Перемисльські громадяни аказали були свого часу свою дітвору вказувати до приватної школи Шашкевича і до школи СС. Василіанок, а державну школу вправ, утримувану нашими податками змуся збокувати. Насамперед того сталося те, що було до перебіччя.

Шкільна влада школу аказувати, а тепер уже годі його товчирити і про аказувати семінарії. Не семінарія не має вже свого окремого директора, не має окремого приміщення, а робить складзток українськ забрани а від мєдла і та-дідають інших націоналістів.

Наука в школі вправ є бездальна і тому то в того планній востанній в першій мірі бідалий громадяни, що мають дітей у шкільному ані.

Громадянин.

Церковні справи

ФАНТАСТИЧНІ ПРОЄКТИ ПОСІДЬКОЇ ПРАСН.

Остання посідка о. мєтр. Шеніаля до Риму та його відвідини в Загребі в Угорщині, які мали релігійний характер, окремим чином фантастичних аргументів у польській пресі.

Особливо зацікавив а показався проєкт, який казав — дади собі духа на одну римську посідку, казав, що для боротьби зі сатанством і прокляттями, має бути створений гр-ват. матеріал, а як його створити, має стати о. мєтросанкт, проєкт який вкардиналь-камі казав. Створення матеріалу має на меті підняти аргумент гр-ват. церкви, щоб її інтерпретувати в міцніх аргументах у тія справі о. мєтросанкта. В тихих аргументах у тія справі о. мєтросанкта в Раді має анік довгоше вірничий аргумент. Тимчасово Проєкт показав анік

На цьому скінчилися зізнання хом. Митрополита.

Клуб социалист. дам. Целостные та-
кие это в Комсомольском институте
быть в наших мн. на паровозах
решили женской строю. Турекал та-
ме мидианальна тмшр дмшр дм
ме ладно-паровозных. Сидеть про-
нагидно побужда до предм. а жи-
внх конференциях / тмшр дмшр /
у Комсомольской. Муж дмшр
тмшр дмшр дам, пр. в таком мидиан-
нагидно, ладно до прмт ашм,
а дмшр та жмшр мидиан тмшр дмшр.
У ладно в том дмшр в Комсомоль-
ском институте ладно дам, пр.

Польські Заведення Цинкового Промислу С. А.

в БЕНДЗИНІ -- Фабричний відділ в Крулевській Гуті (Em Schirokauer)

Телефон ч. 80 і 501.

Рік закінчення 1899.

Відкриття власна.

СКЛАДИ КОНСИГНАЦІЙНІ: ВАРШАВА. Залізна Брама ч. 2. — КРАКІВ, Дайвур ч. 10. — ЛЬВІВ, Вольносць ч. 2. — СТАНИСЛАВІВ, Галицька ч. 8.

Генеральне заступництво на експорт, Відень, VII 2, Neustiftgasse № 3.

Фабрикація залізних блях поцинкованих. Вальцювання цинкової бляхи, фабрика діркованих блях. Бубини залісні поцинковані. Скрині до вугля і на відпадки. Рури, патентовані коліна, дверцята до печей і т. п. Річна продукція 24.000 тон (в тім експорт 8.000 тон).

хочуть піти на руку своїм чоловікам. Я поміжати видати на одяги та туалети. Крім, наважати оригінально «деломом о-літ», має окремі статут, який між іншим забороняє членим мати більше як одну базову сукню. Таким робом хочуть осядні туреникі жінки показати, що одяг і та сама сукня уживана не тільки в мілких бачках, але і в доволі убогих, але осядності. В цілях пропаганди мають члениці цього клубу окремі відзнаки. І в нас також такий клуб не зашкодило би жінкам піти їхнім чоловікам!

— Страшні цифри. Д-р Р. Генніс, професор в Дюссельдорфі, видав свою книгу «Геополітику», в якій відносно на цілком питання: скільки є людей на світі? Відповідь приголомшлива: 19-го століття населення землі сильно зросло. Тоді було 900 міль. людей, а в 1912 міль. За яких 120 міль. років на землі вже жив 8 мільярдів людей себто стільки, скільки земля може прокормити. Щоправда родиться на 30.000 осіб більше, як умирає. Що кожні 20 днів — новий мільон. 18 мільонів за рік! А деякі держави журяться упадком росту населення! Нема сумніву, що як так піде далі, ніяк Людари не можуть — люди піchnуть себе рідняки. Вони мусять уже піти думати над способами, щоб масова різня не стала згодом фінансовою констатцією.

Театри.

Великий Миський Театр:
14-го г. 7:30 веч. «Доллі», оперетта.
15-го г. 3:30 попол. «Весілля» Виспінського.
15-го г. 7:30 веч. «Паганіні», оперетка Лягера.
16-го г. 3:30 попол. «Між нічо і світанком».
16-го г. 7:30 веч. «Травіта».
20-го г. 7:30 веч. «Лекше перейти верблюдів», комедія Лягера (30%, анжани).

Кіна.

«Аполло»: «Лекше добича».
«Лек»: «Тайна гарної пані», в Ліві Дюгер.
«Ола»: «Знає куліс російського царя».
«Пакс»: «Шляхуни» Фріда Лягера.
«Фатаморган»: «Справа про зачинеж дівчат».

3 театру.

Великий Миський Театр: «Лекше перейти верблюдів...», комедія в 3 діях Франца Лягера.

«Лекше перейти верблюдів» через ужо голки, між багатору панкові аженихся в білосніжний з «жінки» — так переказує Са. Письмо чеський письменник на легку, побутову комедію, яка показує, що в такі чудеса трапляються. Сюжет оброблений досвідом французьких пео мак тут саморідну зазваску: бачимо перед собою середовище та типи, що могли би бути в наших. Як довкола сторожники робить кар'єру і добуває з вузла свою різни своєю проханням інтелектуальною та характером — починаючи, починаючи історію. Як зізнається синь великого промисловця, відроджуються фізично та морально, завдяки своєю потуванням для білосніжних — відомою гідно комедії. Глядач на таких пеох догадується, як сильно зазваску, тим вона мусять спійнятися, але в такому анжандої, на всі Лягера, він наспраджується самими типами, що переказує перед його очима.

У Празі, в чеському з німецькому театрі, надруковано гради її свої рідні. Це не

са доброї німецької школи в роді складно обудованих пео Бюдербана, зі оцінками париського водевілю. Хто хоче в піл успішної теат — має її. Хто хоче ситуаційної комедії — і це є в піл. Хто хоче трохи сентименту і багату сміху — найде в кожного по шпидері.

Песа відіграна бездоганно; панна Регіна Левницька була природна та чарувача; пані Добжанська як з життя помічниця, пн. Добжанські та Ратчка актори неаріанні в таких ролях. Тільки синь великого промисловця своїм безнадійно придукуватим видом обнижував вартість тої розумної дівчини, що в цьому закохалась.

М. Р.

Зі спортивного життя.

Україна — Сокіл (Дрогобич) 6:5 (2:1).

У неділю 9. ц. м. розіграла Україна товаришескі матч з чоловіком польською дружиною Дрогобича «Сокіл». «Сокіл» це амбітна і дуже рудизна дружина, яка добула в минулому році містечко Б-л. перемисського озвуча і входить до А-л.

Україна грала в складі: Бутель І, Сач, Скрегота, Воробець, Рак, Цимбал, Саві, Кобзар, Труш, Петрі, Фльоро.

Гра весь час дуже гарна і в бистрому темпі. В першій половині Україна помітно перевишала протинища. Оба нападці працювали гарно та багато стріляли. Ворота для України добули: Кобзар 2, Петрі 2, Труш 1, Фльоро 1.

Годиться замітити, що в складі «Сокола» грають і українці — найкращі гравці дружини, котрі не мали змоги розігравати матч у «Підгір'ю», грають у чужій дружині та боронять фірми польського «Сокола».

Нові книжки й журнали.

Ксеменфонт Сосенко: Культурно-історична постать сторукарівських свят Різдва і Щедрого в ечера. Львів 1928. Накладом автора. Стор. 350. Розмір великої місники.

Літопис Українського Друку. Орган Державної Бібліографії УСРР. Ч. 24—25. Краків 1918.

ОПОВІСТКИ.

Львівський Просвітницький Театр. Нове Село:

15.IX. Осінні маневри.

16.IX. Графиня Маріца.

17.IX. Гейша.

Підлодочницька:

18.IX. Осінні маневри.

19.IX. Гейша

4—7

На «Річку Школу» зложив ВП д-р Дмитро Левницький 500 зод. які жарма-лом Союзу п. Ламинський привалячи зі своїм дисциплінарним фондом дівським членам Міжпарламентарної Унії на об'єднання коштів поклади по 300 зод. — Жертводавцями склали Головна Управа ширю подку.

Подается до відома Шановного Громадянства, що дня 12. вересня п. р. утворено Комітет для переведення збір-ки «Тижні Студента» у Львові і Львівському повіті. Збірка вузничих відбудеться у Львові дня 16. п. м. а у Львівському повіті в днях 16—22 п. м. — Комітет звертається з закликом до Студентства Львова і Львівського повіту мати як найважливішу участь у збірці. Зголошення до участі в збірці приймає та інформацій укладає Комітет в години від 12—14 кожного дня в доміні Т-24

Нас просять помістити наступне ВІСНОВИ:

Перед жіночою на землях Польщі найде не було фабрик поцинкованої бляхи. Поцинковану бляху спроваджували тоді з заграниччя, переважно з Чех, а найбільш знаною в Галичині була марка, так звана «Цешинська». Бляху цю спроваджували до нас масово кодо 500 вагонів річно, переважно для криття дахів, що було в перших роках по війні в браку своєї цинкової промислу констатцією.

В 1922 році наша фірма розпочала в сиронних розмірах продукувати поцинковану бляху, подючи її на ринок під знаком «С. К. Н. Кр. Нута». Наша бляха, яка під оглядом якості і ціни не уступає заграничній, знаходила щораз більший абут у всіх містечках Польщі. В міру росту абуту побишувало степенно продукцію і впроті в 1925 році урухомили на нову цинковку бляхи, де зазначили є тепер кодо 1000 робітників. Завдяки нашим заходам в напрямі усунення цього фабричного, импорт поцинкованої бляхи з Чех плановито устан і зараз не тільки в краю покращують наші фабрики львівну част, але понадто експортують наш продукт до різних європейських і заморських країн в кількості кодо 8000 тон річно.

Цього нашого нововведення, досягненого кількізатим трудом, позаявдували нам деякі підприємці з залізного відділу і між іншими новоствореними цинковими понала різном як Заблопо під Краковом цинковану бляху, заложена в 1925 р. через п. Кальмана Лібескіна, власника складу заліза в Кракові, вул. Страдом.

Прийнявши Осміти при вул. Суні-ського ч. 21. (Академічний Дім) — За Комітет: В. Мільчунук в. р. голова, Б. Ластовецький в. р. секретар.

Виказ ч. 3. вплачених позичок і жертв на докінчення будови хлопачої школи ім. Т. Шевченка у Львові (в золоті): Лисевич Михайло в Берні (30 зод.) 44, Лукасевич В. в Братислові 2, о. Залужний П. в Залозні 5, д-р Свєтлицький І. у Львові 5, Тов. «Віра» в Куйдаїні 15, Гальчиня І. у Львові 20, Кузницька Е. у Львові 20-25, о. Скоро-богачий І. в Цупізіліях 2, о. Олексин-шин М. в Суховолі 45, Ганиська О. в Я-блоні 2, о. Головінський В. в Залоз-ниці 5, Цьорох Іван у Львові 50, Лі-ницький М. в Олександрії 5, Галицька І. у Львові 10, о. Даниліш Ст. в Царин-ській 1. — Разом 618-25 зод. — Старши-на Кружка Р. Ш. 2 в Шевченка скла-дає ширю подку як ці студи і просить о дальшу поміч тих ВП. Громадяни, котрі нічого еше не дали, хотів є між ними якого члєвних і заможних одиноп. Від мінімальної констатції поміч для україн-ської дїяльної дїтвори, що не має де приміститися, члєвне ніщо не відкажеться. Допоможіть ВП. Родичи довідати еше в нїм році будову школи! Хай від-олен приславий Вам еше перед фєрміа закінчення чєк П. К. О. в письмом не жарується! — (Конто чєк. П. К. О. Варшава ч. 153.630, або Земельний Банк Гіпот., Львів, вклада ч. 13855).

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

ГОДИННИКИ «Zenith», «Longines» та-кож біжутєрію власного виробу по-ручає: Домбровський Р. Роза-жєвський Львів, (Готель Жоржа). — Догодні умови. 2481 12-7

СТУДЕНТКА університету пошукує помешкання (окремої кімнати) при якійсь родині при вул. Потоцького, або в середмісті. — Зголошення до Адміністрації Діла* під Студента. 540 2-2

ПОТРІБНЕ для студентів у Львові спільне помешкання а харчє (та есенуально з фототеліом) при родині. — Писемні зголошення з поданням шми приймає Адміністрація Діла* під «Есте-тич». 523 3-3

Конкуренції тіл, для нас зрештою не страшний, не мали би ми нічого до за-виду, коли п. Лібескін не послугував-ся би средствами, які кожний признає мусить за шонайменше не власні. — П. Лібескін від самого початку видавав свою бляху під назвою «Polysynk». На-жючи апровадити свій продукт у Гали-чині, закинув п. Лібескін дотепе-рішню назву «Polysynk», і від кількох місців шаблонує свою бляху назвою «Ciesz-Nuta». Шля зміни цієї назви є на-р-то видима. П. Лібескін знає дуже до-бре, що в пам'яті сільського населення в Галичині, яке не орієнтується в тит справах, остало не завжди популяри-ст поцинкованої цешинської бляхи (в Че-лах), постановив отже ту несподівану використання і спроває свій виріб, як заграничний.

Останлюючи опіку поступовання п. Лібескіна купецьким сферам, з такою купуючи поцинковану бляху, зазваску опис, що поцинкованої цешинської бля-хи, які також ішної заграничної до Польщі тепер не спроваджується. Ша-блонування бляхи «Ciesz-Nuta» має тіл-ки на пілн апровадження купуючих в бляху, на що звертаємо увагу ширшого загалу. Долаємо те, що поступовання п. Лібескіна оціняє відповідає синд-кат польських залізних гут, який під за-грозою адержання достави чорної бляхи, мавав його до негайного усунення те-ларового знаку «Ciesz-Nuta».

Прийміть Во. Пане Редакторе вирази високого до Вас поважання

Власний Заведення Цинкового Промислу, Ст. Апп. в Бендзині.

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ внаредеву від-скавою книжечку Дмитра Буби, уродженого в Миг-данку, повіт Товнач. 337 3-1

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВІ-РОБИ продає за готівку і на рату від десятих літ у півні краю звєсна фір-ма Іван Зельтенрайх, Львів, пн. Ма-рійська ч. 3. Купую брелєти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 3 114-1

ФІРМА «ІРА» при вул. Котановсько-го ч. 7, негайно прийме заощи на практиці в споживчій складі. 339 3-3

П'ЯНИНА Арнольда Фібігера в найкращій від зод. 2. 460. Ціни на видання. Ка і м і Син, Львів, вул. Ко-перника ч. 16, телефон 20—15. 509 6-1

Ф. О. ЯНУШЕВИЧ — вул. Віл-и Поді 1 (біля Зеленої). Тел. 59-80. 6-18

ПРИЙМУ на мешкання студентів — Костєнка, вул. Курнова IV. 546 1-1

НЕГАЙНО пошукують учительки до трє дітей П. і IV. кл. нар. і І. кл. — Зголошення з поданням винос гати: Парохізіний ур.к, Тисовиць пч. Стрілка 347

УНЕВАЖНЮЮ внаредеву відскавою книжечку, издаку через П. К. У. у Львові на прізвище Михайло Кола-шєв ур. 1894 р. 549 1-3

ОГолоШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст некут харчі, серві і макула

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересітлення Рентгеном. 12-23

Ідальні, Спальні, Сальони і му-жєські кімнати нершордних виробів краєних і закордонних по приступній цінах поручає фірма

БРИК і ГРИНЕР

Львів, вул. Ягайлонська 24, тел. 21-78